

Երևան, 21 Մարտ, 2022

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՍՈՐՎԵՑՈՒԻՐ ԻՆՇԻ ԿԱՆՈՆՆԵՐԻ ՊԱՀԵԼՈՒ ԿԵՐՊԸ

Սորվեցուր ինծի, Տէր, կանոններդ պահելու կերպը,
եւ մշղապէս պիտի կափարեմ զանոնք:
Տուր որ հասկնամ Օրէնքդ,
որպէսկի կափարեմ եւ ամբողջ սրբով հնապանդիմ անոր:
Պափուէրներուդ շաւիղին մէջ առաջնորդէ զիս,
որովհետեւ անոնցմէ՝ հաճոյք կ'առնեմ:
Ըրէ այնպէս՝ որ սիրս պափուէրաններուդ փափաքի,
քան անձնական հարսփութիւն դիկելու:
Հայեացքս հեռացուր դափարկ բաներէն,
եւ քու կամքիդ գործադրութեամբ՝ կեանք փուր ինծի:
Ես քու ծառադ եմ, կափարէ ինծի փուած խոսփումդ,
այն խոսփումը՝ որ կու փաս քեզմէ ակնածողներուն:
Հեռու պահէ նախափինքը՝ որմէ այնքան կը վախնամ,
որովհետեւ վճիռներդ արդար են:
Միակ փափաքս է՝ հրահանգներդ կափարել.
Կեանք փուր ինծի, դուն՝ որ արդար ես:

ՀԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, առու աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիսանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիտու Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի փուէ եւ ի գիշերի,
ի նսպիլ ի փան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎՃ

ԱՌԱՋՎԱՅ 26 ԳԼՈՒԽ

ՇԱՐՈՒԱՎԿՈՒԹԻՒՆ ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԽՕՍՔԵՐՈՒ 26:1-16

Շարունակելով առակները, Սողոմոն իմաստուն համեմարդական ընելով կը ներկայացնէ թէ. «Ինչպէս ամառուան մէջ՝ ձիւն եւ հունձքի արեն՝ անձրեւ, այնպէս ալ յիմարին պափի չի վայլեր» 1 հմր: Այնպէս ինչպէս միւս առակներու պարագային եթէ վերջին նախադասութենեն սկսինք, պիտի գեւսնենք որ կը իսօսի պափիի մասին, այն պափիը որ կը գրուի մարդուն, բայց այս պարագային եթէ երբեք այդ մարդը յիմարն է, այսինքն՝ ոչ իմաստունը, որ արժէքը չի գիտեր այդ պափիին, ապա այդ պափիը կը դաշնայ վնասակար, այնպէս ինչպէս ձիւնը եւ անձրեւը, որքան ալ օգտակար են, բայց ամառուան համար եւ հունձքի համար չեն, որովհետեւ կը վնասեն:

2րդ համարը մէկ այլ ուրիշ համեմարդական է, այս անգամ անէծքը ճնճղուկի եւ ծիխեռնակի հեեւ: Առանց պագանակի անէծք չի գար: Ինչպէս ճնճղուկն ու ծիխեռնակը մնայուն թռչելու վիճակի մէջ, այնպէս ալ անէծքը:

Հեռու լսողաց, բայց ճշմարդութիւն մըն է որ կը ներկայացնէ: Յագուկ գործիքներ կան ձիուն եւ իշուն, որպէսզի անոնք կարենան ըստ այն հետեւիլ ճամբուն, ձիուն համար խարազան, իսկ իշուն համար՝ խթան, իսկ յիմարին համար ալ կրնակին գաւազան: Հեփաքրքրական է գրաբար այն արդարացութիւնը որ կ'ըսէ. «Որ ոչ լուիցէ բանիւ, լուիցէ քանիւ», կը նշանակէ, ան որ խօսքով մտիկ չըներ, գաւազանով: Նոյն արդարացութիւնն է, երբ յիմարը ականջ չի տար իմաստուն խօսքին, որպէսզի անով իր ճամբան ուղղէ, ուրեմն անոր համար ալ անոր կրնակին գաւազան է պէտք Յրդ համար:

Հեփաքրքրական է այն ասացուածքը, որ կ'ըսէ. «զուութիւնը ուսկի է», այս պարագային Առակաց գիրքը կու գայ յիշեցնելու, «Յիմարին իր յիմարութեանը համեմապ պարասիսան մի տար, որպէսզի դուն ալ անոր նման ըլլաս» 4 հմր: Երբ այդ յիմարը պարբասպ չէ լսելու, երբ զայրացած վիճակի մէջ է: Ինչպէս Քրիստոս, երբ եղան պահեր ինք պարասիսան չըրուած փարիսեցիներուն, կամ Պիղապուսին, մինչեւ որոշ գեղ մը: Իսկ պահեր կան ուր պէտք է յիմարին պարասիսան տալ, այս անգամ որպէսզի յիմարը ինքզինք իմաստուն չկարծէ, մանաւանդ երբ այդ գրուած պարասիսանը իմաստուն պարասիսան է, ուր ցոյց կու տար իր յիմարութիւնը 5 հմր: 6րդ հմրը կը յիշեցնէ, թէ ինչպիսի վնաս կրնայ հասնի երբ յիմարին ճամբուն խօսք որկուի, նման այն մարդուն որ իր ուրբերը կը կրուի ու վնաս կը քաշէ:

7-12 հմրներ համեմարդականով կը ներկայացնէ յիմարին վիճակը: Այնպէս ինչպէս կադ մարդուն համար ուրբե–ը օգուտ մը չունին, գործածելի չեն, այնպէս ալ յիմարին բերնին մէջ իմաստուն ծօքին ներկայութիւնը, իմաստ մը չունի: Խօսքերը կան, բայց երբ ինք այդ իմաստուն խօսքին արժէքը չի գիտեր նման է այն ուրբին որ գործածելի չէ: Կամ անոր պափիը գրուողը, կը նմանի պարագիկին մէջ արժէքաւոր քարեր դնողին: 9րդ հմրը հեփաքրքրական արդարացութիւն մըն է, Առակը, այս պարագային իմաստուն խօսքը յիմարին բերնին մէջ նման է գինովին ձեռքը մփնող փուշին: Հեփաքրքրական է նաև 10 հմրը, որ կրնանք քիչ մըն ալ դժուար ըբռնել եւ ընդունիլ, թէ ինչպէս կրնայ ըլլալ որ Սրբեղծիչը, այսինքն՝ Աստուած Ինք յիմարին եւ յանցաւորներուն վարձք կու տայ: Նախ, կը նշանակէ թէ Ինք է ամէն ինչ գնորինողը եւ Իրմէ կախում ունի ամէն ինչ» նաև կը նշանակէ թէ իւրաքանչիրին իր բաժինն ալ կու տայ, պայմանաւ սակայն յեփոյ այդ գրուածին հաշիիը տալու: 11րդ հմրը Պետրոս Առաքեալ ինք եւս կօգործուածք բառացի, տառացի այս համարը, ցոյց տալով թէ ինչպէս շունը իր դեսաւակով ու բնագդով այնպէս է որ կը դառնայ իր փսխածին, նոյնպէս ալ յիմարը կը դառնայ իր ըրածին, բացի այն պարագային երբ ականջը խոնարհեցնէ իմաստութեան եւ Իմաստունին խօսքերուն, որպէսզի անով փոխուի, այլապէս կը մնայ իր յիմարութեանը մէջ: Իսկ 12րդ հմրը ցոյց կու տայ յիմարէն աւելի վփանգաւոր մարդուն, որ այս պարագային այն մարդն է որ ինքզինք իմաստուն կը կարծէ, այն հպարտ մարդը, որ խորքին մէջ չի գիտեր թէ ինք յիմար է, այդպիսին շաբ աւելի վփանգաւոր է քան յիմարը:

13-16 հմրները կը ներկայացնէ ծոյլին վիճակը: 13րդ համարը ծոյլին պագանարաբանութիւնը որպէսզի աշխարհանք մը չընէ, մանաւանդ՝ անպրամարդանակն պագանարաբանութիւնն: 14րդ համարը կը համեմարէ ծոյլին դրան հետ, անկողինին մէջ կը դառնայ եւ չուզեր ելլել անկողինէն, որպէսզի աշխարհանքի սկսի: Իսկ 15րդ համարը այնքան ծոյլ է, որ նոյնիսկ եթէ առիթ ելլա ձեռքը ամանին դանելու, որպէսզի ուփէ, որովհետեւ անօթութիւնը գինք կը մղէ, բայց այնքան ծոյլ է, որ այս անգամ այդ իր ձեռքն իսկ չի դանիր իր բերանը: Բայց յանկարծ ինքզինք եօթը մարդէն աւելի իմաստուն կը կարծէ: